

Περιεχόμενα:	Σελ.
Αντί προλόγου	3
Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι – Παρουσίαση της μεθόδου Αβαλοκιτεσβά- ρα Ρέικι - της Άννας Αποστολίδου	4
Η Εξαρτώμενη Αντίληψη του Εαυτού - από τη Μαντίνεια	8
Νόμος και Βούληση στο έργο του A. Crowley - Ομιλία στην Εκδήλωση της 29ης Μαΐου 2011 με θέμα "Μια βραδιά με το θηρίο: Η Ζωή και το Έργο του Άλιστερ Κρόουλι". - της Κ. Κερασώτη.	11
Ο Θεϊκός Σφαίρος του Εμπεδοκλή – εικόνα - από τη Μαντίνεια	15
Πληροφορίες	16

Αντί Προλόγου...

“The Aeon of Horus is here: and its first flower may well be this: that, freed of the obsession of the doom of the Ego in Death, and of the limitation of the Mind by Reason, the best men again set out with eager eyes upon the Path of the Wise, the mountain track of the goat, and then the untrodden Ridge, that leads to the ice-gleaming pinnacles of Mastery!”

Aleister Crowley, "Little Essays Toward Truth".

.....

“Ο Αιώνας του Ώρου είναι εδώ: και το πρώτο άνθος του μπορεί κάλλιστα να είναι αυτό: ότι, απελευθερωμένοι από την εμμονή της καταστροφής του Εγώ στο Θάνατο, καθώς και του περιορισμού του Νου από τη Λογική, οι καλύτεροι άνθρωποι αναλαμβάνουν και πάλι να αναχωρήσουν με μάτια γεμάτα ανυπομονησία στο Μονοπάτι του Σοφού, στην ορεινή διαδρομή του τράγου και στη συνέχεια στην απάτητη Κορυφογραμμή, η οποία οδηγεί στις απαστράπτουσες από τον πάγο κορυφές της Κυριότητας! ”

Άλιστερ Κρόουλι «Μικρά Δοκίμια προς την Αλήθεια».

Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι

της Άννας Αποστολίδου

Σε αυτό το άρθρο θα γίνει μια παρουσίαση της θεραπευτικής μεθόδου Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι με σκοπό να γίνουν κατανοητές οι βάσεις της και να καταδειχθούν οι δυνητικές προεκτάσεις της.

Παρακαλούμε τον αναγνώστη να θυμάται ότι σ' αυτό το άρθρο η λέξη 'θεραπεία' χρησιμοποιείται με την αρχική της έννοια, δηλαδή ως 'υπηρεσία' και αντίστοιχα οι λέξεις 'θεράπων' και 'θεραπευτής' υποδηλώνουν το άτομο που παρέχει πνευματική υπηρεσία με σκοπό την ενεργειακή εξισορρόπηση του δέκτη.

Ας ξεκινήσουμε με μια βασική ανάλυση της ονομασίας «Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι»:

Αβαλοκιτεσβάρα είναι το όνομα του Μποντισάτβα (δηλαδή του «Φωτισμένου Όντος») που ενσαρκώνει το έλεος όλων των Βουδών. Παραδοσιακά, Μποντισάτβα είναι αυτός που, παρακινημένος από τη μεγάλη του συμπόνια, έφτασε στη μποντισίτα, που είναι η κατάσταση του φωτισμένου νου ο οποίος επιθυμεί αυθόρμητα την επίτευξη της Βουδότητας (Buddhahood), για το καλό όλων των αισθανόμενων πλασμάτων.

Η λέξη αυτή στον τύπο Avalokitesvara σημαίνει κυριολεκτικά «Ο Κύριος που κοιτά προς τα κάτω» (υπονοώντας 'προς αυτούς που έχουν ανάγκη') ή, σύμφωνα με τον πρώιμο τύπο Avalokitasvara, σημαίνει «Αυτός που κοιτάζει κάτω προς τους ήχους» (υπονοώντας 'τους ήχους αυτών που υποφέρουν'). Αυτός ο τελευταίος τύπος ταιριάζει απόλυτα με την έννοια του ονόματος της αντίστοιχης Κινεζικής θεότητας Γκουάνγιν (Guānyīn) ενώ, στην πλήρη του κινεζική μετάφραση Γκουάνσινγιν (Guānshìyīn) σημαίνει «Αυτός που αντιλαμβάνεται τους θρήνους του κόσμου».

Έτσι, η λέξη Αβαλοκιτεσβάρα είναι βαθιά συνδεδεμένη με την έννοια του Ελέους.

Ρέικι είναι η Πνευματική Ενέργεια της Ζωής (αν και η Ιαπωνική λέξη Ρέι-Κι μπορεί να αποδοθεί με ποικίλους τρόπους, λόγω του εύρους ερμηνείας

που επιδέχονται τα ιαπωνικά ιδεογράμματα).

Τη λέξη αυτή χρησιμοποίησε πρώτος ο Δάσκαλος Μικό Ουσούι για να ονομάσει την ενέργεια πάνω στην οποία βασίστηκε το θεραπευτικό σύστημα Ουσούι Ρέικι, το οποίο δημιούργησε στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και αφορούσε στη διαχείριση της ενέργειας του Ρέικι, που του δόθηκε από τα εσωτερικά πεδία κατά τη διάρκεια ενός διαλογισμού, με σκοπό την εξισορρόπηση σώματος και ψυχής. Μότο της Σχολής του Δασκάλου Ουσούι ήταν «Ενότητα του εαυτού μέσω της αρμονίας και της ισορροπίας». Στην πορεία, ο Μικό Ουσούι άρχισε να χρησιμοποιεί συγκεκριμένα σύμβολα με τα οποία εστίαζε την ενέργεια στα διάφορα πεδία της αύρας. Τα σύμβολα αυτά παρέμεναν μυστικά και μεταδίδονταν μόνο από δάσκαλο σε μαθητή.

Σε λιγότερο από έναν αιώνα μετά τη δημιουργία του θεραπευτικού συστήματος του Ρέικι, δάσκαλοι της μυητικής διαδοχής του Μικό Ουσούι δημιούργησαν, με τη σειρά τους, μια πλειάδα νέων μεθόδων Ρέικι όπως το Καρούνα, το Lightarian, το Seichim και άλλα, τα οποία αποτελούν αυτούσια συστήματα που αποβλέπουν επίσης στη θεραπεία με τη διοχέτευση της ενέργειας του Ρέικι μέσω της χρήσης συγκεκριμένων συμβόλων που ποικίλουν σε σχήμα και αριθμό ανάλογα με τη μέθοδο, παραμένουν όμως μυστικά.

Χαρακτηριστικά.

Το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι είναι μία σχετικά νέα μέθοδος εξισορρόπησης, η οποία χρησιμοποιεί το Ρέικι, δηλαδή την Πνευματική Ενέργεια της Ζωής με σκοπό την εξισορρόπηση και ενοποίηση των όψεων του εαυτού. Η ενοποίηση και εξισορρόπηση εκδηλώνονται, τελικά, ως ένας υγιής τρόπος ύπαρξης.

Κύρια χαρακτηριστικά που διαφοροποιούν το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι από προηγούμενες μεθόδους Ρέικι, είναι:

1. Δεν χρησιμοποιεί προκαθορισμένα σύμβολα. Όταν χρησιμοποιούνται σύμβολα, αυτά συλλαμβάνονται κατά τη διάρκεια της συνεδρίας και αφορούν τον συγκεκριμένο δέκτη και τη συγκεκριμένη περίπτωση.
2. Η τοποθέτηση των χεριών κατά τη συνεδρία δεν γίνεται σε προκαθορισμένες θέσεις αλλά σύμφωνα με την πνευματική καθοδήγηση του θεράποντος.
3. Δεν επιφέρει 'θεραπευτική κρίση'.
4. Η διαδικασία συντονισμού είναι απλή και σύντομη.
5. Η μέθοδος διδάσκεται σε μία σειρά επτά μαθημάτων.
6. Διδάσκεται και προσφέρεται δωρεάν, με μόνο αντάλλαγμα μια ευχή για όσους έχουν ανάγκη.

Ας τα δούμε λεπτομερώς:

1. Στο Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι (ή Αγγελικό Ρέικι/Μασάζ, όπως ήταν η αρχική ονομασία του λόγω του αυρικού μασάζ που προκαλεί η ενέργεια), η διοχέτευση της ενέργειας γίνεται με τα χέρια -ή με το αιθερικό/αστρικό σώμα όταν πρόκειται για εξ' αποστάσεως θεραπεία- και, συχνά, σε συνδυασμό με την εντύπωση συμβόλων στην αύρα.

Τα σύμβολα δεν είναι προκαθορισμένα αλλά προκύπτουν από την επικοινωνία του 'θεράποντα' με εκείνες τις όψεις και δονήσεις του ευρύτερου Εαυτού του, οι οποίες βρίσκονται πέρα από το πεδίο του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος που είναι αντιληπτό από τις φυσικές αισθήσεις. Είναι κατάλληλα για τον συγκεκριμένο δέκτη, τη συγκεκριμένη στιγμή και στη συγκεκριμένη περίπτωση και έχουν σα σκοπό να διευρύνουν τη συνείδηση του δέκτη, να εφαρμόσουν την πνευματική θεραπευτική ενέργεια μέσα από δομές οικείες στο ανθρώπινο διάνοια και, σε κάποιες περιπτώσεις, να ερμηνεύσουν την ενέργεια που

κινεί συνειδητά ή ασυνείδητα ο δέκτης. Με άλλα λόγια, τα σύμβολα έχουν σα σκοπό να φέρουν πιο κοντά στην ενέργεια του δέκτη τη θεραπευτική Ενέργεια της Ζωής και να την κάνουν πιο εύληπτη γι' αυτόν.

Από την πλευρά του δέκτη πάλι, οι αιθερικές δομές των συμβόλων γίνονται πολύ καλά δεκτές από το αυρικό σώμα, με αποτέλεσμα να ζωογονούνται βαθιές ενεργειακές συνδέσεις και να γίνονται 'ευθυγραμμίσεις' που έχουν ως τελικό αποτέλεσμα τόσο τη φυσική βελτίωση και εξισορρόπηση όσο και την ευθυγράμμιση των ενεργειακών σωμάτων.

Τα σύμβολα, τα οποία αντιμετωπίζονται ως ενεργειακά αγγεία και ως γλώσσα επικοινωνίας, εντυπώνονται αιθερικά στην αύρα και το σώμα του δέκτη με σκοπό:

- α) Να μεταφέρουν ένα 'μήνυμα' στη νοημοσύνη του φυσικού σώματος του δέκτη. Το μήνυμα αυτό μπορεί είτε να υποδηλώνει το πρόβλημα, βοηθώντας τον θεράποντα αλλά και τον ίδιο το δέκτη να κατανοήσουν την αιτία του προβλήματος, είτε να έρχεται ως παράγοντας ενεργειακής εξισορρόπησης.
- β) Να δημιουργήσουν μία σύνδεση ανάμεσα στα διάφορα επίπεδα νοημοσύνης του δέκτη, η οποία θα διευκολύνει τη ροή της ενέργειας της Ζωής.
- γ) να εστιάσουν τη ροή της ενέργειας σε συγκεκριμένα όργανα του σώματος ή σε συγκεκριμένα πεδία συνειδητότητας.
- δ) να τροποποιήσουν την πνευματική ενέργεια ενός χώρου, ή μιας ομάδας, δημιουργώντας συνδέσεις του συνειδητού πεδίου με εσωτερικά.

Επιπλέον, δίνουν στο σώμα την ευκαιρία να επικοινωνήσει με τη γλώσσα των συμβόλων, την οποία τόσο καλά κατέχει -ως σύμβολο που είναι και το ίδιο- αλλά τόσο λίγο έχει την ευκαιρία να χρησιμοποιήσει στην καθημερινή ζωή.

Αν και στην πλειοψηφία τους οι θεραπευτές χρησιμοποιούν τις παραδοσιακές ερμηνείες των συμβόλων, η ίδια η μέθοδος δεν υιοθετεί συγκεκριμένες ερμηνείες. Αυτό έχει ως

σκοπό να παροτρύνει τους θεραπευτές να εργαστούν με τα σύμβολα που συλλαμβάνουν και να τα αποκωδικοποιήσουν για τον εαυτό τους -και τον δέκτη, όταν αυτό είναι σκόπιμο- σύμφωνα με τα δικά του σημεία αναφοράς.

Ο λόγος που το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι είναι ιδιαίτερα αγαπητό σε κάποιους, είναι ότι βρίσκεται σε διαρκή αναδιάταξη και διαμορφώνεται ανάλογα με το ιδιαίτερο ενεργειακό προφίλ κάθε θεραπευτή, κάτι που προσφέρει ιδιαίτερη αίσθηση ελευθερίας για συνδημιουργία και τον κάνει να νιώθει τη μέθοδο 'δική του'.

Όπως έχει ειπωθεί, είναι μία 'μέθοδος μη-μέθοδος', μια θεραπευτική που δίνεται σε σχεδόν πρωτόλεια μορφή, με σκοπό να αποτελέσει μια βάση πάνω στην οποία κάθε θεραπευτής θα οικοδομήσει, εν καιρώ, τη δική του θεραπευτική. Από την άλλη μεριά έχει παρατηρηθεί ότι άτομα που νιώθουν την ανάγκη να εργάζονται με 'δομημένο' τρόπο και βάσει ενός συγκεκριμένου, δεδομένου πλαισίου, δεν νιώθουν το ίδιο άνετα με το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι.

2. **Θέσεις χεριών:** όπως ειπώθηκε, το Ρέικι διοχετεύεται με τα χέρια. Στην περίπτωση του Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι, δεν χρησιμοποιούνται προκαθορισμένες θέσεις αλλά τα χέρια του θεραπευτή κινούνται και τοποθετούνται σύμφωνα με τη ροή της ενέργειας και την εσωτερική του καθοδήγηση. Σε κάποιες περιπτώσεις οι θεραπευτές αναφέρουν ότι έχουν την αίσθηση πως τα χέρια τους κινούνται 'μόνα' τους, εννοώντας πως τα κινεί η ίδια η ενέργεια, σε άλλες έχουν μια σαφή εσωτερική καθοδήγηση, ενώ άλλοτε απλά ακολουθούν τη διαίσθησή τους. Ο τρόπος λήψης της καθοδήγησης εξαρτάται από την ψυχική δομή του ίδιου του θεραπευτή και δεν επηρεάζει το αποτέλεσμα.
3. Το Αγγελικό Ρέικι/Μασάζ δεν προκαλεί θεραπευτική κρίση (δηλαδή δεν προκαλεί παροδική όξυνση των προβλημάτων ή αναζωπύρωση παλαιών, όπως συμβαίνει σε άλλες μεθόδους), λόγω του ότι η ενέργεια διοχετεύεται με ένα τρόπο που έχει περιγραφεί ως 'κβαντικός' (με την έννοια του «εσωτερικού, αυτού που δεν περιορίζεται από τη γραμμική

κόητα του χρόνου και την αντίληψη της χωριστικότητας του τρισδιάστατου πεδίου»), με αποτέλεσμα να μην προκαλεί αντιδράσεις στο αστρικό και νοητικό σώμα.

4. Η διαδικασία συντονισμού είναι απλή και μοιάζει πολύ με μια σύντομη συνεδρία στην οποία ο συντονιστής ακολουθεί και πάλι την εσωτερική του καθοδήγηση σχετικά με τις θέσεις των χεριών και τα σύμβολα που θα εντυπώσει. Ωστόσο, το κύριο μέρος του συντονισμού συμβαίνει στην περιοχή της κεφαλής και της καρδιάς.
5. Η διδασκαλία της μεθόδου ολοκληρώνεται σε μία σειρά επτά τριώρων μαθημάτων, στο τέλος της οποίας ο πρακτικός μπορεί να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο θεραπευτικά στον εαυτό τους και σε άλλους, με επίθεση των χεριών ή εξ' αποστάσεως αλλά και να τη διδάξει. Στην πραγματικότητα, μπορεί να χρησιμοποιήσει την ενέργεια και ακόμα να συντονίσει άλλους από την πρώτη στιγμή, ωστόσο η εκπαίδευση και η πρακτική άσκηση που περιλαμβάνουν τα μαθήματα βοηθούν τον θεραπευτή να εμβαθύνει στην ενέργεια και να κατανοήσει τη διαδικασία, ενώ ταυτόχρονα διδάσκεται τις επί μέρους ενέργειες που χρησιμοποιούνται στη μέθοδο και τον τρόπο χρήσης τους.
6. Τέλος, το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι / Αγγελικό Ρέικι-Μασάζ δημιουργήθηκε για να διδάσκεται και να παρέχεται δωρεάν, ενώ οι θεραπευτικές συνεδρίες δίνονται με αντάλλαγμα «μια ευχή για όσους έχουν ανάγκη».

Τι επιτυγχάνεται πραγματικά με το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι;

Αν και το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι μπορεί να περιγραφεί απλά σαν μία μέθοδος ενεργειακής θεραπείας -και λειτουργεί έτσι-, ο τρόπος διαχείρισης της ενέργειας και των συμβόλων το καθιστά επίσης μέθοδο αυτοανάλυσης, εξισορρόπησης και, τελικά, επίτευξης της αρμονίας μέσω της ενοποίησης όλων των όψεων του ευρύτερου Εαυτού.

Θα κάνουμε εδώ μια προσπάθεια να εξηγήσουμε εν συντομία αυτή τη δήλωση, επισημαίνοντας τα κυριότερα στοιχεία της τοποθέτησης:

Οι συμβολικές δομές συλλαμβάνονται από τον θεραπευτή κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας του με τα εσωτερικά πεδία (δηλαδή, τον ευρύτερο Εαυτό του).

Αυτά τα σύμβολα είναι νοηματικές οντότητες και λειτουργούν ως εκφράσεις της ψυχικής του δομής. Όταν ο θεραπευτής προχωρήσει στην αποκωδικοποίηση αυτών των συμβόλων βάσει της ενεργειακής δομής του και του γνωστικού του υπόβαθρου, θα έχει στα χέρια του ένα πολύτιμο υλικό. Η αναγνώριση των καταστάσεων του νου και των επιπέδων συνείδησης που πριν αγνοούσε, τον οδηγεί:

- α) στην εκλέπτυνση της αντίληψης της εσωτερικής του πραγματικότητας και,
- β) διά μέσου της ταύτισης με την ενέργεια των συμβόλων (μέσω της εντύπωσης) και με την ενέργεια του Ρέικι, στην επίτευξη της εξισορρόπησης αυτών των όψεων, στην επανένταξή τους στο συνειδητό πεδίο και, τελικά, στη σύνθεση ενός νέου και αρμονικού ενεργειακού σώματος.

Κάτι ανάλογο ισχύει, με έμμεσο τρόπο, και ως προς τον δέκτη, ο οποίος ενημερώνεται στο τέλος της συνεδρίας για τα σύμβολα που του εντυπώθηκαν. Στη συνέχεια, εστιάζόμενος νοερά στα σύμβολα ενισχύει τη σύνδεση με τα νοούμενά τους, παρατείνοντας τη θεραπευτική τους δράση. Στην προκειμένη περίπτωση, η συνειδητότητα του θεραπευτή λειτουργεί ως γέφυρα που συνδέει τις εσωτερικές, συχνά ασαφείς τάσεις του δέκτη με συγκεκριμένες μορφές,

μετατρέποντάς τις σε νοούμενα των συμβόλων. Δηλαδή, δίνοντας μορφή σ' αυτό που πριν ήταν άμορφο και άγνωστο για τον θεραπευόμενο, τον βοηθά να το αναγνωρίσει και να το διαχειριστεί, με τελικό σκοπό την πλήρη εξισορρόπηση.

Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι, η εντύπωση των αιθερικών συμβόλων στην αύρα αποτελεί μια 'εισήγηση' νοήματος στην ψυχική δομή του θεραπευόμενου, με δύο τρόπους:

- α) Ερμηνεύει την υφιστάμενη κατάσταση μέσω μιας μορφής που την κάνει κατανοητή στο νου, ώστε να καταστεί δυνατή η αναγνώριση και η αντιμετώπιση του προβλήματος σε συνειδητό επίπεδο, και
- β) Εισάγει στο ενεργειακό σύστημα ένα νέο, ισορροπημένο νόημα το οποίο έρχεται να αντικαταστήσει το παλαιό που οδήγησε σε 'ασθένεια'.

Η διαδικασία της σύνδεσης/ταυτοποίησης του δέκτη μπορεί να διαρκέσει, σε ορισμένες περιπτώσεις, για χρονικό διάστημα ενός μηνός. Κατά συνέπεια τα αποτελέσματα της συνεδρίας θα πρέπει να αναζητηθούν μετά από αυτό το διάστημα και τότε θα διαπιστωθεί ότι υπήρξαν σημαντικές τροποποιήσεις στην ψυχική δομή του θεραπευόμενου.

Με τον τρόπο αυτό, το Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι λειτουργεί όχι μόνο ως μέθοδος διοχέτευσης της πνευματικής θεραπευτικής ενέργειας αλλά επίσης ως ένα μονοπάτι αυτογνωσίας, εξισορρόπησης και σύνθεσης των πολλαπλών όψεων του Εαυτού.

Η Εξαρτώμενη Αντίληψη του Εαυτού.

Από τη Μαντίνεια.

Η λέξη Εαυτός από μόνη της είναι στην ουσία της απροσδιόριστη. Προερχόμενη από την προσωπική αντωνυμία της αρχαίας Ελληνικής «εαυτού», σημαίνει περιφραστικά «αυτού του ιδίου». Η αντωνυμία «εαυτού» λοιπόν, χωρίς να αποτελεί η ίδια προσδιορισμό για το υποκείμενο, εκφράζει τη σύνδεση του υποκειμένου με τις ποιότητες και τα χαρακτηριστικά που το «Εγώ», ως κέντρο συνείδησης, αναγνωρίζει ως δικά του και εκδηλώνει.

Σε ελεύθερη απόδοση, θα μπορούσαμε να πούμε ότι «Εαυτός» είναι όλα όσα περιλαμβάνονται στην αντίληψη του «Εγώ Είμαι».

Είτε αναφερόμαστε στον 'εαυτό' ως τμήμα και σύμβολο του ευρύτερου 'Εαυτού' το οποίο αποτελεί σύνολο των ήδη αναγνωρισμένων τάσεων και ποιότητων που συνθέτουν την προσωπικότητα του ατόμου, είτε στον 'Εαυτό' ως μία ευρύτερη οντότητα που συμπεριλαμβάνει το σημαίνον 'εαυτός', το σημαϊνόμενο αλλά και εκείνες τις τάσεις και ποιότητες που δεν έχουν ακόμα αναγνωριστεί και εκφραστεί, μιλάμε για ένα κέντρο ζωής και συνείδησης που αντιλαμβάνεται αυτό που είναι μέσω των συνδέσεων που αναπτύσσονται ανάμεσα στα συστατικά του στοίχειά.

Ο μυθικός Θησέας ταξίδεψε μέχρι την Κρήτη για να σκοτώσει τον Μινώταυρο στα βάθη του λαβύρινθου και το κατάφερε με τη βοήθεια του μίτου/ειρμού της Αριάδνης. Κατ' αναλογία, η διττή υπόσταση του εγώ που κρύβεται στα βάθη της ύπαρξης σχηματίζει τάσεις και ορμές που, αν μείνουν ανεξέλεγκτες, μπορούν να λειτουργήσουν ανισόρροπα εις βάρος άλλων όψεων, κάνοντας το σύνολο του εαυτού να υποφέρει. Στο λαβύρινθο, τον τόπο του διπλού έλεγκου, μόνο ο ειρμός -και άρα η σημασιοδότηση- μπορεί να οδηγήσει αυτές τις τάσεις και ορμές στον συνειδητό νου ώστε, αναγνωρίζοντάς τις ως δικές του, να τις διαχειριστεί και να τις ενσωματώσει στον εαυτό.

Ωστόσο, η αληθινή ταυτότητα του Εγώ εξακολουθεί να διαφεύγει και γίνεται αντιληπτό μοναχά από όσα βιώνει και εκδηλώνει. Είναι μήπως αυτή η αντωνυμία ('αντί-ονόματος') μια άλλη Shemhamphorasch που υποδηλώνει το άρρητο, το μη δυνάμενο να εκφραστεί;

Στη συνέχεια, θα παραθέσουμε μια σειρά προτάσεων, με σκοπό την κατανόηση της Αλήθειας του Εαυτού.

Ο εαυτός, κατά την εσωτερική Αλήθεια που αναφέρεται από κάποιους ως 'Εγώ Είμι Παρουσία', είναι το σύνολο των ιδεών και πεποιθήσεων που έχει ενστερνιστεί ένα άτομο κατά τη διάρκεια της ζωής. Η εμπειρία των σχέσεων που αναπτύσσονται βάσει των παραπάνω πεποιθήσεων αποτυπώνεται στο πνευματικό σώμα, συμπληρώνοντας την εικόνα του Θείου Νου.

Οι εξαρτώμενες αντιλήψεις (εξαρτώμενες διότι προκύπτουν από τη συσχέτιση των προαναφερόμενων πεποιθήσεων, την επεξεργασία τους και την ανατροφοδότηση που παίρνει ο εαυτός από την πραγμάτωσή τους) σχηματίζουν μια γέφυρα συνείδησης που εντυπώνεται βαθιά στο νοητικό σύστημα του υποκειμένου, δημιουργώντας έτσι μία κλίμακα αξιών ανάλογα με την ανταπόκριση που βρίσκουν αυτές οι αντιλήψεις στο ήδη υπάρχον πλαίσιο.

Οι νευρωνικές συνάψεις παίζουν το ρόλο της δικτύωσης της συνειδητότητας. Αυτό είναι ένα δίκτυο που συμμετέχει εξ' ορισμού τόσο στο τρισδιάστατο φυσικό πεδίο, όσο και στο λεπτοφυές ενεργειακό σώμα και είναι ο χώρος στον οποίο διαμορφώνεται η πληροφορία. Κατά συνέπεια, η αντίληψη του εαυτού διαμορφώνεται βάσει των διεργασιών που λαμβάνουν χώρα στο νευρωνικό δίκτυωμα και οι οποίες επηρεάζονται τόσο από τη βιοχημική ισορροπία του οργανισμού όσο και από το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο και τις λοιπές θεμελιώδεις δυνάμεις που επιδρούν στη διαδικασία της μεταβίβασης.

Οι νευροδιαβιβαστές, δηλαδή οι ουσίες που μεταβιβάζουν την πληροφορία ανάμεσα στα νευρικά κύτταρα, είναι οι φορείς της λεγόμενης 'θυμαπάτης'. Με άλλα λόγια, ενθαρρύνουμε τον αναγνώστη να κοιτάξει καλύτερα στην βιοχημική / ηλεκτροχημική ισορροπία του οργανισμού του για να εντοπίσει την πηγή του άγχους, του συναισθηματικού πόνου και της χαράς, του ύψους και του βάθους των συναισθημάτων του. Γιατί το θυμικό του σώμα αποτελεί καρπό της συνδυασμένης λειτουργίας αρκετών οργάνων / συστημάτων, μεταξύ των οποίων βρίσκονται και ορμονικό και το νευρικό σύστημα.

Η διαδικασία της σκέψης αποτελεί επίσης μια φυσική διαδικασία που λαμβάνει χώρα στα πλαίσια της λειτουργίας του εγκεφάλου. Αυτή η λειτουργία της σκέψης επηρεάζεται άμεσα από τους νευροδιαβιβαστές / φορείς της θυμαπάτης.

(Οι παραπάνω προτάσεις δεν υπονοούν, φυσικά, ότι η λειτουργία της σκέψης καθορίζεται αποκλειστικά από 'εξωτερικούς' παράγοντες, απλά ότι οι 'εσωτερικοί' παράγοντες εκφράζονται μέσω των ίδιων θεμελιωδών δυνάμεων που διέπουν το φυσικό σώμα.)

Η ενέργεια της Ζωής διοχετεύεται στο φυσικό σώμα μέσω της κυκλοφορίας του αίματος. Τα άτομα και κάποια από τα μόρια που απαρτίζουν τα κύτταρα του φυσικού σώματος δεν θα πάνε να υπάρχουν μετά τη διάλυσή του, όμως οι κυτταρικές δομές που έχουν δομηθεί έτσι ώστε να αναγνωρίζουν τη σχέση που τις συνδέει και να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους, που έχουν δηλαδή δομηθεί βάσει της αναγνώρισης ενός 'κοινού σχεδίου', τελικά θα διαλυθούν εις τα εξων συνετέθησαν.

Φαίνεται λοιπόν ότι η βάση της ατομικής έκφρασης του ανθρώπου (και όχι μόνο) στη γη, αυτό που κρατά τα στοιχεία της ύλης ενωμένα σε ένα ενιαίο λειτουργικό σύνολο, είναι ο 'Σκοπός' -αν και δεν πρόκειται για ένα σκοπό επιβαλλόμενο έξωθεν, αλλά για αυτό που αποτελεί έκφραση της συλλογικής Αλήθειας/Οντότητας (δηλ. του 'Εαυτού') και αναγνωρίζεται ως 'Σκοπός' από αυτή, είτε συνειδητά για τον μικρό 'εαυτό' είτε ασυνείδητα.

Αν εξετάσουμε αυτόν το σκοπό, θα διαπιστώσουμε ότι συνδέεται άμεσα με την έννοια της Θέλησης-για-πραγμάτωση του κοινού σχεδίου στο

οποίο συμμετέχει όλο το σύστημα κυττάρων - οργάνων - ιστών που απαρτίζουν το φυσικό, ορατό μέρος μιας οντότητας.

«Αποκύημα της φαντασίας ή αλήθεια;»

Αυτή είναι η ερώτηση στην οποία καταλήγουμε αναπόφευκτα, όταν αναρωτηθούμε αν οι νοητικές διεργασίες, οι εσωτερικές συλλήψεις και οι μυστικιστικές εμπειρίες είναι πραγματικές ή όχι. Τις αντιλαμβανόμαστε ως βίωμα και ως μέρος του Εαυτού μας αλλά δεν μπορούμε να τις αντιστοιχίσουμε άμεσα σε εξωτερικά γεγονότα και, συχνά, ούτε να τις συνδέσουμε με προϋπάρχοντες ειρμούς σκέψης και πρότερα συμπεράσματα -αν και μια ειλικρινής και ενδελεχής εξέταση του παρελθόντος πιθανότατα θα έδειχνε ότι δεν εμφανίζονται εκ του μηδενός.

Η λάβρυς, ο διπλός πέλεκος, φαίνεται να παίζει σημαντικό ρόλο και σε αυτή την περίπτωση. Η λαμπερή Πασιφάη, κόρη του 'Ηλιου, θέλησε να γονιμοποιηθεί από τον ταύρο του Ποσειδώνα, θεού των υδάτων. Ντύθηκε με τη μορφή που ο ταύρος αναγνώριζε ως δική του και αποτέλεσμα της συνεύρεσης ήταν η γέννηση του Αστέριου, με κεφάλι ταύρου και σώμα ανθρώπου. Και ο Αστέριος καταβρόχθιζε επτά νέους και επτά νέες κάθε χρόνο (ή κάθε εννέα χρόνια κατά μια άλλη εκδοχή).

Μια σκιά κρυμμένη στον λαβύρινθο, η ενσάρκωμένη όψη του ουρανού και της γης τρέφεται αποκλειστικά με ανθρώπινη σάρκα, σε ίσες ποσότητες θηλυκή και αρσενική. Ο συνειρμός μας οδηγεί στη σκέψη του εαυτού που χωρίζει και ενώνει με μόνο σκοπό να αναλώσει την ύλη για να παρατείνει την ύπαρξή του στο σκοτάδι. Η ύπαρξη αυτή, εικόνα του χαμένου νου που παρπαίζει ανάμεσα στο ψέμα και την αλήθεια, επιθυμεί μοναχά να ζει - αλλά σκορπίζει φόβο. Χρειάζεται ο μίτος (το νήμα της σκέψης, ο ειρμός της πολύ αγνής Αριάδνης / Αρι-άννης, της ελεύθερης από κάθε προκατάληψη) που θα βοηθήσει τον Θησέα να κατακερματίσει τη φοβερή εικόνα και να θέσει ένα τέλος στο πρόβλημα.

Και ο μίτος είναι του Έρωτα.

Γιατί είναι ο αρχέγονος Έρως / Φάνης αυτό που συνδέει τα δύο άκρα, τη Γη με τον Ουρανό, την Ύλη με το Πνεύμα και το σημαίνον με το σημαινόμενο δημιουργώντας τον ειρμό, δίνοντας το νόημα που φωτίζει και διαλύει τη σκιά του φό-

βου και της αμφι-βολίας. Ο ανδρόγυνος Φάνης / Έρως σχηματίζει το φαίνεσθαι, την εκδήλωση, όταν εκκολάπτεται από το Κοσμικό Αυγό που περιβάλουν οι οφιοειδείς Χρόνος και Ανάγκη, σε αντιπαραβολή με τον χαοτικό Μινώταυρο που κρύβεται στον (επίσης οφιοειδή) λαβύρινθο τρεφόμενος με θηλυκά και αρσενικά, άνευ ειρμού.

Με ανάλογο τρόπο θα έπρεπε, ίσως, να αντιμετωπίσουμε κάθε 'φαντασίωση' και 'όραμα' που προβάλλει από τα βάθη του ασυνείδητου: επιτ-

ρέποντας στον Ιερό Έρωτα να δημιουργήσει νέους ειρμούς και να σημασιοδοτήσει τους Μινώταυρους της συνείδησής μας.

Γιατί το ουσιαστικό ερώτημα δεν ήταν ποτέ αν οι συλλήψεις μας είναι αληθινές ή απλά αποκυήματα της φαντασίας αλλά μάλλον το ποια είναι η ισορροπημένη θέση γι' αυτές στη Σύνθεση του Εαυτού.

Νόμος και Βούληση στο Έργο του A.Crowley

της Κατερίνας Κερασώτη - Κέη

[Κείμενο ομιλίας που δόθηκε στα πλαίσια της εκδήλωσης

“Μια Βραδιά με το Θηρίο: Η Ζωή και το Έργο του Άλιστερ Κρόουλι”, Αθήνα, 29/05/2011]

Θα προσπαθήσω, όσο μου δίνεται η δυνατότητα και όσο μου επιτρέπει ο χρόνος, να υπεισέλθω στην προβληματική του Νόμου και της Βούλησης, έτσι όπως αναπτύσσεται στο *Βιβλίο του Νόμου*, κείμενο που δόθηκε, για την ακρίβεια υπαγορεύθηκε στον Α.Σ., μέσα σε τρεις μέρες, στις 8, 9, και 10 Απριλίου, ανάμεσα στις 12-1 το μεσημέρι ακριβώς, στο Κάιρο της Αιγύπτου, από μια οντότητα που ο ίδιος αναφέρει με το όνομα Aiwass.

Θα επιχειρήσω να εξετάσω το κείμενο όχι τόσο από την εσωτερικιστική μυστικιστική του πλευρά, αλλά από τη σκοπιά της φιλοσοφίας, θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε ότι θα αποπειραθώ μια κατά το δυνατόν θεωρητική ανάλυση, αφήνοντας την εσωτερική ανάλυση των συμβολικών μορφών και την αριθμολογία (για την οποία άλλωστε θεωρώ τον εαυτό μου αναρμόδιο να μιλήσει) κατά μέρος.

Θεωρώ ότι το *Βιβλίο του Νόμου*, μπορεί εξίσου να διαβαστεί και ως ένα φιλοσοφικό κείμενο και θα έλεγα με μια έννοια ως ένα κείμενο αντι-φιλοσοφίας. Θα εξηγήσω αμέσως τι εννοώ. Κατά τη γνώμη μου ο Α.Σ. δεν είναι μόνο ένας μυστικιστής, ποιητής, άνθρωπος της δράσης, ένας άγγλος ευγενής και συγχρόνως τυχοδιώκτης, μια εμβληματική φιγούρα της εποχής του, είναι πάνω απ' όλα μια μορφή της αντι-φιλοσοφίας, ένας από τους λίγους εκείνους που αλλιώς ο Νίτσε ονόμαζε 'νέους φιλοσόφους' και των οποίων την έλευση οραματιζόταν, αποδίδοντάς τους χαρακτηριστικά ιδιαίτερα, όπως αυτά. της φαντασίας, της κατάφασης του εαυτού, της διακινδύνευσης, της πρωτοτυπίας και κυρίως, αλλά πάνω απ' όλα αυτά του 'δημιουργού αξιών'. Πρόκειται για κάποιον που ζει τη φιλοσοφία μέσα από μια συγκεκριμένη υποκειμενική στάση, είναι αυτή η ίδια η υποκειμενική στάση, ζει μέσα σ' αυτήν και διακινδυνεύει γι' αυτήν.

Πρόκειται λοιπόν για μια μορφή της αντιφιλοσοφίας, υπό την έννοια ότι ο Crowley δεν επιδίδεται με σχολαστική προσήλωση στη δημιουργία και διατύπωση λογικών συμπερασμών, αλλά στην κατάφαση μιας αλήθειας. Και πρόκειται για μια εξ' αποκαλύψεως αλήθεια, με την οποία έρχεται αντιμέτωπος μέσα από ένα συμβάν το οποίο λειτουργεί για τον ίδιο καταλυτικά και το οποίο παραπέμποντας στον γάλλο ψυχαναλυτή Lacan θα μπορούσα να ορίσω, ως τομή του υποκειμένου από το ασυνείδητο. Ο Σ. αναφέρει ρητά, ότι αν και ήταν εκείνος που έγραψε με μελάνι σε χαρτί, αυτές τις λέξεις, δεν ήταν ο ίδιος που τις συνέταξε, αλλά κάτι, κάποιος πολύ πέρα από αυτό που βίωνε ως συγκεκριμένη ατομικότητα. Κάτι που υπερβαίνοντας την υπό κανονικές συνθήκες λειτουργία του ανθρώπινου εγκεφάλου, παρέπεμπε σε έναν κόσμο βαθιά απωθημένο, αφού ο ίδιος αποδεικνύει, ότι όχι μόνο δεν γνώριζε και δεν μπορούσε να συνειδητά γνωρίζει την αλήθεια που διατυπώνεται στο *Βιβλίο του Νόμου*, αλλά ήταν και επιπλέον εχθρικός απέναντί της. Σε κάθε περίπτωση νομίζω ότι πρόκειται για μια διαδικασία, που θα πρότεινα να ορίσουμε ως διάσχιση της ατομικότητας απ' τον υπερσυνειδητό του, ή αλλιώς για μια διαδικασία διασύνδεσης της ατομικότητας με το επέκεινα του εαυτού της, γεγονός που της επιτρέπει να έρθει σε επαφή και να εισηγηθεί μια αλήθεια που έρχεται σε ρήξη με τις κατεστημένες και τρέχουσες παραδοχές και αξίες.

Επανέρχομαι λοιπόν για να τονίσω ότι χρειάζεται να απαντήσουμε στο ερώτημα του ποιός μιλάει, μέσα σ' αυτό το κείμενο, αφού κάθε λόγος που αναφέρεται στην αλήθεια οφείλει πάντοτε να απαντά σ' αυτό.

Με τον ίδιο τρόπο που οι αρχαίες κοσμογονίες με μυθολογικό τρόπο, μέσω μιας εικονικής, παραστατικής και μεταφορικής γλώσσας ανά-

γουν την αλήθεια στις πρώτες αρχές της ύπαρξης με τον ίδιο τρόπο στο *Βιβλίο του Νόμου*, η αλήθεια θεμελιώνεται στο έδαφος συμβολικών αναπαραστάσεων, οι οποίες αναφέρονται στην ύπαρξη πρωταρχικών θεμελιωδών αρχών. Αναφέρομαι στην Νουίτ, την Νύχτα, κοινό τόπο στις αρχαίες κοσμογονίες, που ταυτίζεται με την ύπαρξη μιας πρωταρχικής πηγής από την οποία τα πάντα απορρέουν και στην οποία τα πάντα επιστρέφουν και τον Χαντίτ, το κέντρο της συνειδητότητας (θα μπορούσε να γίνει αντιληπτός ως η αρσενική αρχή), εκεί όπου όλα τα Συμβάντα έρχονται για να εκδηλωθούν.

Κάνω μια μικρή παρέκβαση για να υπενθυμίσω την κεντρικότητα της Νύχτας για τη ορφική και ησιόδεια κοσμογονία, και παραπέμπω στις αναλογίες ανάμεσα στον Χαντίτ και τη θεική μονάδα, το Σφαίρο στον Εμπεδοκλή, ο οποίος γίνεται υποδοχέας δύο αντίστροφων κινήσεων, δύο αντίρροπων δυνάμεων που επικρατούν διαδοχικά, της Φιλότητας (αρχή του Έρωτα) και του Νείκου (ενορμήσεις καταστροφής, θανάτου). Θα μπορούσαμε εξίσου να δούμε την Νουίτ ως έκφραση του άπειρου χώρου, ενός τεράστιου κύκλου, που το κέντρο του, το άπειρα μικρό σημείο, ο Χαντίτ, έκφραση της άπειρης κίνησης βρίσκεται παντού. Τώρα το αποτέλεσμα της ένωσης των δύο, της Νουίτ, ως πεδίου των άπειρων δυνατοτήτων και της πανταχού παρουσίας του φλεγόμενου Χαντίτ είναι ο Ώρος, ένας διπλός θεός που αναφέρεται στο τρίτο κεφάλαιο του *Βιβλίου του Νόμου* ως Ρα-χουρ-κχουτ. Εδώ τον βρίσκουμε στην εξωστρεφή, ενεργητική του εκδοχή, ενώ αλλού τον συναντούμε, στην εσωστρεφή και παθητική του εκδοχή ως Χουρ-πακράατ, Αρποκράτη.

Ο Aiwass, έρχεται επομένως να μιλήσει εκ μέρους αυτών των πρωταρχικών κοσμολογικών αρχών που θα μπορούσαμε στην πραγματικότητα να αντιληφθούμε και ως ψυχικά δυναμικά, ως αρχετυπικές μορφές, οι οποίες διέπουν τόσο το επίπεδο του μακρόκοσμου, ως συμπαντικές δυνάμεις, όσο και αυτού του μικρόκοσμου, ως ασυνείδητα δυναμικά που περιλαμβάνουν και ταυτοχρόνως διέπουν το πεδίο της υποκειμενικότητας.

Είναι αυτές οι κοσμικές και συνάμα ενδοψυχικές αρχές που παίρνουν διαδοχικά το λόγο,

προκειμένου να μεταφέρουν την αλήθεια για τον Νόμο, μια αλήθεια καθολικής εγκυρότητας, ο οποίος εμπερικλείει μια νέα οικουμενική προτροπή, και λέω οικουμενική γιατί αφορά όλους και τον καθένα ξεχωριστά και απευθύνεται εξίσου σε όλους και στον καθένα χωριστά, ανεξάρτητα από οποιονδήποτε εξωτερικό προσδιορισμό (φυλής, έθνους, ηλικίας, φύλου ή τάξης).

'Law is for all' (ο Νόμος είναι για όλους). Με τη φράση αυτή προαναγγέλλεται η εκφορά της αλήθειας κι ένας λόγος περί αληθείας διασχίζει πάντοτε και υπερβαίνει τις ατομικές διαφορές. Πρόκειται για τη δυνατότητά της να εκφέρεται συμβολικά και να απευθύνεται εξίσου σε όλους συνδέοντας ολότελα ξεχωριστούς κόσμους. Πράγμα που σημαίνει ότι δεν εκκινούμε από τη διαφορά των ξεχωριστών κόσμων για να διατυπώσουμε και να συγκροτήσουμε σε αλήθεια ό,τι τους είναι κοινό. Αλλά ότι εκκινούμε από την αλήθεια την ίδια, που είναι αλήθεια επειδή είναι κοινή για όλους.

'Every man and every woman is a star'. Ό άπειρος, κενός χώρος της Νύχτας φωτίζεται από μια απειρία ατομικοτήτων, από αυτόφωτες, αυτενεργές οντότητες, καθαρές πολλαπλότητες, το αποτέλεσμα η κάθε μία μιας διαδοχικής σειράς συμβάντων, δηλ. πολλαπλών εμπειριών που λαμβάνουν χώρα στον συνειδητό ή υποσυνείδητο νου. Οι ατομικότητες αυτές αντιπροσωπεύουν την κίνηση από το αφηρημένο στο συγκεκριμένο, από τον κενό χώρο, την Νουίτ, στο Είναι και το πρόβλημα επομένως είναι να κατανοήσουμε αυτό το Είναι, ως εκδήλωση του άπειρου χώρου, ως μεταλλαγή του μηδενός σε μια κατάσταση συγκεκριμένης ύπαρξης.

Στο κέντρο του Είναι, ο Χαντίτ τοποθετείται ως αυτενεργός βούληση, που είναι συνάμα και αιτία, causa sui του εαυτού της. Πρόκειται για τον ίδιο το φορέα της ζωής και κατ' επέκταση για το γνώστη του θανάτου : 'I am life and the giver of life, yet therefore is the knowledge of me the knowledge of death'. Ακολουθούν μερικές συγκλονιστικές γραμμές :

There is great danger in me ; for who doth not understand these runes shall make a great miss. He shall fall down into the pit called Because, and there he shall perish with

the dogs of Reason. – Now curse upon Because and his kin!- May because be accursed for ever....If Power asks why, then is Power weakness. Also reason is a lie ;

Είναι φανερό, ότι μέσα από το *Βιβλίο του Νόμου* μεταφερόμαστε σε ένα πεδίο, εκτός των κατηγοριών της τυπικής λογικής. Η Βούληση ως πρωταρχική ενέργεια δεν υποτάσσεται και δεν εξαντλείται σ' αυτές, δεν ερμηνεύεται με όρους ορθού λόγου, ούτε συλλαμβάνεται μέσα από τις κλασσικές, τυπικές διαδικασίες απόκτησης της γνώσης. Η βούληση απλώς είναι. Ξανασυναντούμε έτσι τον Σοπενάουερ που εκλαμβάνει τη βούληση ως θεμέλιο του κόσμου και γράφει στις σημειώσεις του ότι « ο κόσμος ως πράγμα καθεαυτό είναι μια μεγάλη βούληση που δε γνωρίζει τι θέλει, γιατί δε γνωρίζει, παρά απλώς βούλεται, επειδή ακριβώς είναι βούληση και τίποτε άλλο». Η ενότητα του Είναι γίνεται συνεπώς, κατά κύριο λόγο αντιληπτή μέσα από την εκδήλωση της βούλησης, μιας βούλησης ορμητικής, ευθύβολης και συνεκτικής, μη υποτασσόμενης σε λογικές κατηγοριοποιήσεις.

Η ίδια η υποκειμενικότητα, η κάθε επιμέρους ατομικότητα ως καθαρή ιδέα εντάσσεται και έρχεται να βρει την έκφρασή της μέσα σ' αυτό το ορμητικό ρεύμα που είναι το ίδιο το ρεύμα της ζωής, η Βούληση ή αλλιώς το Θέλημα. Θα ήθελα στο σημείο αυτό, να τονίσω ότι στο *Βιβλίο του Νόμου* αίρονται, ανατρέπονται κλασσικές κατηγοριοποιήσεις όπως η σχέση αιτίας – αποτελέσματος, ελεύθερη βούληση ή προκαθορισμός, όπως και κατηγοριοποιήσεις που ανήκουν στη σφαίρα της ηθικής όπως ηθικό-ανήθικο, δίκαιο άδικο, καλό κακό. Αυτό που συναντούμε είναι η εκδήλωση της καθαρής βούλησης ως μιας πρωταρχικής, ισχυρής μετασχηματιστικής ενέργειας που διαπερνάει το υποκείμενο και που δεν γνωρίζει όρια, γιατί δε γνωρίζει αρχή και δε γνωρίζει τέλος: 'For pure will, unassuaged of purpose, delivered from the lust of result, is every way perfect'. Η βούληση δεν έχει σκοπό με τον ίδιο τρόπο που δεν έχει αιτία και κατορθώνει γι' αυτό να διατηρεί μια απαραμείωτη ένταση, τείνοντας προς το άπειρο: 'The word of sin is restriction'. Ο Νίτσε είναι εκείνος που μας υπενθυμίζει ότι : « οφείλουμε να χειριζόμαστε την 'αιτία' και το αποτέλεσμα [...] σαν πράξεις συμβατικές που μπορούν να ορίσουν και να

κατανοηθούν, αλλά όχι να και να ερμηνεύσουν ένα πράγμα. Δεν υπάρχει κανένα δέσιμο με την αιτία στο καθεαυτό, ούτε απόλυτη αναγκαιότητα, κι ακόμη ούτε ψυχολογικός προσδιορισμός». Συνεπώς ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της βούλησης συνίσταται στο ότι δεν θα μπορούσε να παραμείνει μια για πάντα προσδιορισμένη, δεν θα μπορούσε να εκπληρωθεί μέσα από την επίτευξη οποιουδήποτε συγκεκριμένου σκοπού κι αυτό, γιατί η φύση της υπερβαίνει κάθε συγκεκριμένο τρόπο ύπαρξης. Με τα λόγια του Ζαρατούστρα : Είμαι αυτό που πάντοτε υπερβαίνει τον εαυτό του'.

'The word of Law is *Θέλημα*'. Ο Νόμος συνεπώς είναι τη Βούληση, ή αλλιώς το *Θέλημα*, : 'Do that and no other shall say nay'. Νομίζω ότι ο λόγος που το *Βιβλίο του Νόμου* αποτελεί, όχι μόνο από εσωτερικής, αλλά και από φιλοσοφικής πλευράς ένα εξαιρετικά πολύτιμο κείμενο, είναι γιατί ακριβώς μας δίνει τη δυνατότητα να αναπτύξουμε εκκινώντας από αυτό, σε πολύ μεγάλο βάθος όλη την προβληματική ανάμεσα στη σχέση που υφίσταται ανάμεσα στον Νόμο, τη Βούληση- Θέλημα και την Αγάπη. Είναι γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να προσεγγίσουμε την παράλληλη διασύνδεση της Βούλησης και της Αγάπης με τον Νόμο, εξωθώντας μας πέρα από παγιωμένους τρόπους σκέψης, δομές παγιωμένες που ανακόπτον και παγώνουν το ίδιο το ρεύμα της ζωής. Και μας προσφέρει μια νέα κατανόηση και των τριών αυτών όψεων, που θα μπορούσε σ' αυτιά κάποιων να φανεί επικίνδυνη, ακριβώς ή μόνο και μόνο επειδή είναι βαθύτατα απελευθερωτική. Η εσωτερική διάσταση του κειμένου μας επιτρέπει να υπερβούμε τη συνθήκη της γλώσσας, τους γλωσσικούς περιορισμούς, ρίχνοντάς μας στα βαθιά νερά του συμβολικού. Οι προκλητικές διατυπώσεις και τα διαφορετικά επίπεδα ανάγνωσης που αναφύονται, αφυπνίζουν το ασυνείδητο και μας μεταφέρουν σε διαστάσεις πέραν των ορίων που θέτουν οι αισθήσεις και η νόησή μας.

Αναφέρομαι ιδιαιτέρως στο τρίτο μέρος του κειμένου, που κυριολεκτικά ακούγεται σαν ένα σάλπισμα πολέμου, ένα προσκλητήριο ρήξης και διαμάχης, όμως κατά την άποψή μου μόνο φαινομενικά. Γιατί αυτό που νομίζω ότι επιδιώκεται είναι η υπέρβαση της ηθικής, του υποβιβασμού της έννοιας της Αγάπης σε ηθική. Αυτό που διακυβεύεται είναι η απαλλαγή μας

από αυτό που ο Νίτσε ονομάζει πολύ εύστοχα 'η ημιπληγία της αρετής'. Θα παραθέσω και πάλι τον Νίτσε θεωρώντας ότι το συγκεκριμένο απόσπασμα φωτίζει εναργέστερα αυτές τις όψεις, που για κάποιους μπορεί να φαίνονται απωθητικές : 'Για κάθε ισχυρό και φυσικό είδος ανθρώπου, η αγάπη και το μίσος, η ευγνωμοσύνη και η έχθρα, η καλοσύνη και η οργή, οι καταφατικές πράξεις και οι αρνητικές πράξεις ανήκουν στο ίδιο σύνολο. Είναι κανείς καλός με τον όρο να ξέρει επίσης πως να είναι κακός· είναι κακός επειδή αλλιώς δε θα κατάλαβαινε πως να είναι καλός. Από που έρχεται αυτή η αρρώστια και ιδεολογική αντίφυση [...] που διδάσκει πως είναι ανώτερο πράγμα να είσαι ενεργός μόνο μονόπλευρα;' Όχι μόνο δεν πρέπει να εκχωρούμε τίποτα στον αρνητικό προσδιορισμό του ανθρώπου ως θύματος, 'Pity not the fallen. I never knew them. I console not: I hate the consoled and the consoled', αλλά πολύ περισσότερο χρειάζεται να τον επανεντάξουμε στο ρεύμα της ζωής να του αναγνωρίσουμε το δικαίωμά του στην αλήθεια, βοηθώντας τον να αναγνωρίσει το δικαίωμά του τόσο στο καλό, όσο και στο κακό, απελευθερώνοντάς τον από την τάση του να αναιρεί την ίδια τη ζωή, κάθε φορά που περιστέλλει και αναιρεί τον εαυτό του τοποθετούμενος μόνο από τη μια πλευρά : 'veil not your vices in virtuous words ; these vices are my service'.

'There is no bond that can unite the divided but love; all else is a curse; Love is the law, love under will'. Αγάπη είναι αυτό που βρίσκεται στο κέντρο των δύο άκρων, είναι αυτό που αναγνωρίζει τον εαυτό του σε όλα, είναι αυτό που δεν απορρίπτει τίποτα, γιατί όλα είναι μέρος της ζωής. Στον ηθικισμό και την παραμόρφωση της χριστιανικής διδασκαλίας, στην έννοια του κακού, της ενοχής και της αμαρτίας το *Βιβλίο του Νόμου* αντιτάσσει τη δυναμική της επιθυμίας, που μας απελευθερώνει από τη συμβατικότητα, τους κατεστημένους λόγους και τις κοινές παραδοχές που πεδικλώνουν τα βήματα μας και περιορίζουν την ορμητικότητά μας.

Μας φέρνει μέσα από εικόνες που προκαλούν σε επαφή με κάτι το βαθύτατα απωθημένο, προκαλώντας μας να ξεπεράσουμε τις αναστολές μας. Μας υπενθυμίζει ότι αγάπη δεν είναι ο αυτοεκμηδενισμός, η παθητικότητα, η θυματοποιημένη θυσία στον Άλλο και ότι στην πραγματικότητα δεν είμαστε δεσμευμένοι παρά στην εκδήλωση της πιο βαθιάς μας επιθυμίας. Κι αυτή η βαθιά, μύχια επιθυμία δεν είναι τίποτα άλλο από τη διαρκή έκφραση του *Θελήματός* μας.

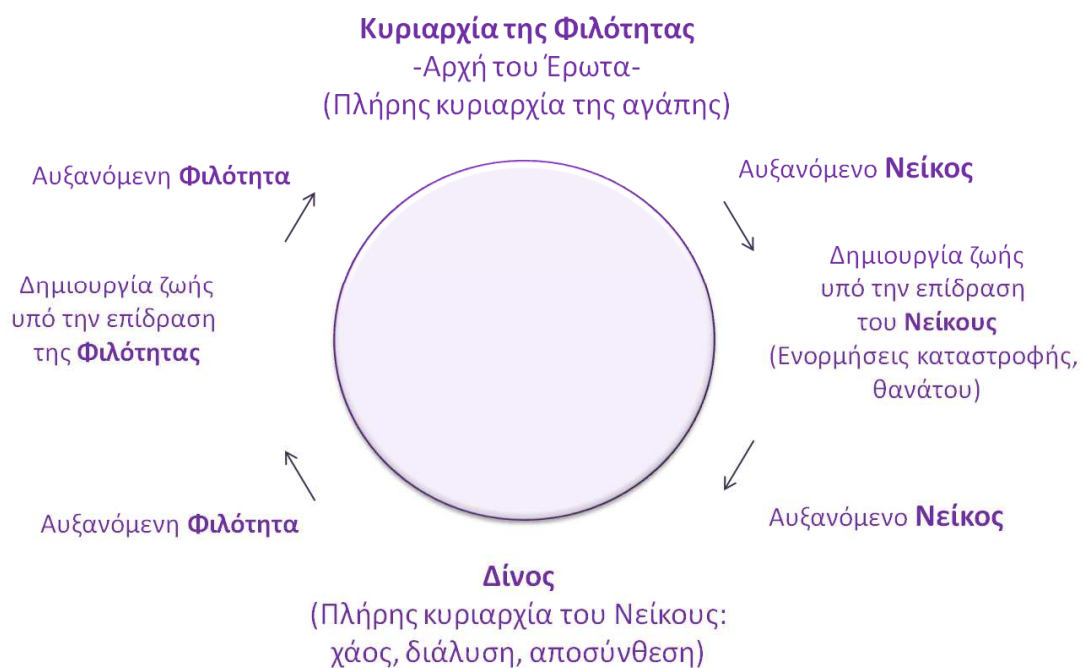
Ο ίδιος ο Aleister Crowley με τη ζωή και το έργο του μας προκαλεί, γιατί έρχεται να ταρακουνήσει την αδράνειά μας. Έκανε το ίδιο με τους συγκαίρινούς του, κλονίζοντας την υποκρισία και τα ήθη της εποχής του. Κατανοούσε βαθύτατα τους ανθρώπους, πάνω απ' όλα όμως αντιλαμβανόταν ότι η αληθινή έκφραση της βούλησής μας εμπεριείχε μέσα της τους σπόρους της πιο βαθιάς ανατροπής. Γνώριζε να δίνει χώρο στο ανοίκειο και το εξωφρενικό, γιατί αναγνώριζε σ' αυτά το δρόμο της Αγάπης. Σήμερα επιστρέφει ζητώντας από εμάς να υπερβούμε την αδράνειά μας και να αναζητήσουμε το δικό μας δρόμο για την Αγάπη.

Σ' αυτή την επιστροφή θ' αφιερώσω μόνο δυο στίχους, ενός άλλου 'καταραμένου παιδιού' του Α.Ρεμπώ :

'Εγώ, που είπα τον εαυτό μου μάγο ή άγγελο, απαλλαγμένος από κάθε ηθική, επανήλθα στη γη, χρέος να αναζητήσω και την τραχιά πραγματικότητα να αγκαλιάσω'.

Ευχαριστώ.

Ο Θεϊκός Σφαίρος του Εμπεδοκλή

Σχετικά με αυτή την έκδοση:

Η «Εντελέχεια» είναι ένα τριμηνιαίο ηλεκτρονικό ενημερωτικό δελτίο (e-journal) ανοιχτής πρόσβασης, που εκδίδεται από την Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία για τη Μελέτη του Εαυτού 'Εντελέχεια' (Αρ. 20894/2011).

Παρακαλούμε τον αναγνώστη να θυμάται τα εξής:

1. Η α.μ.κ.ε. «Εντελέχεια» έχει ως κύριο αντικείμενο τη μελέτη του Εαυτού και την ενθάρρυνση των ανθρώπων να διαμορφώσουν την προσωπική τους άποψη και να ακολουθήσουν τον δικό τους, μοναδικό, δρόμο αναζήτησης. Συνεπώς τα άρθρα που περιλαμβάνονται σ' αυτό το e-journal μπορεί να εκτείνονται σε ένα μεγάλο φάσμα ιδεολογιών / θρησκειών / εσωτερικών κινημάτων / αντιλήψεων. Οι θέσεις που εκφράζονται σε αυτά αποτελούν προσωπικές απόψεις των αρθρογράφων, και όχι κάποια 'ενιαία γραμμή' της «Εντελέχειας».
2. Το υλικό που δημοσιεύεται αποτελεί αντικείμενο για προσωπική μελέτη και έρευνα. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διάφορες μέθοδοι και πρακτικές ενεργειακής εξισορρόπησης που αναφέρονται εδώ μπορούν να υποκαταστήσουν την ιατρική ή ψυχιατρική θεραπεία.
3. Η «Εντελέχεια», ως μη κερδοσκοπική εταιρεία, δεν μπορεί να ασκήσει εμπορική δραστηριότητα, κατά συνέπεια η πρόσβαση στο e-journal που εκδίδουμε είναι ανοιχτή σε όλους, αρκεί να έχουν πρόσβαση στο internet. Ωστόσο, κάθε εισφορά στο έργο της Εταιρείας γίνεται δεκτή με ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη.
4. Το υλικό που δημοσιεύεται καλύπτεται από την άδεια creative commons 3.0, δηλαδή, αν θέλετε να αναπαράγετε ή να αναδημοσιεύσετε με οποιονδήποτε τρόπο και σε οποιοδήποτε μέσο ένα άρθρο ή απόσπασμά του, θα πρέπει να αναφέρετε την πηγή, να μην το τροποποιήσετε, και να μην ζητήσετε γι' αυτό χρηματικό αντάλλαγμα. Εάν θελήσετε να χρησιμοποιήσετε το υλικό για εμπορικούς σκοπούς, θα πρέπει οπωσδήποτε να ζητήσετε την άδεια του αντίστοιχου αρθρογράφου.

Εκπρόσωπος της α.μ.κ.ε. «Εντελέχεια» σύμφωνα με το νόμο είναι η Άννα Αποστολίδου, η οποία έχει και την ευθύνη της παρούσας έκδοσης.

Στοιχεία επικοινωνίας:

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΤΕΛΕΧΕΙΑ»
Λεωφόρος Μεσογείων 8 β
11527, Αθήνα

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 210-72.92.465 (μετά τις 16:00 μμ)

Ηλεκτρονική διεύθυνση: entelechy.org (at) gmail.com

Website: <http://www.elijah.gr>

Εικόνα εξώφυλλου: "The Aeon" one of the Thoth Tarot Deck cards, painted by Lady Frieda Harris according to instructions from Aleister Crowley. (all rights reserved by O.T.O.)